

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Feria s[e]c[und]a: de verbo dei [et] eius auditione. Sermo. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

trus namq[ue] post susceptu[m] sp[iritu]m vna
 p[re]dicatione tria milia aiaru[m] couertit ad
 xpm. Act. ii. Quid fecit Paulus vas ele
 ctionis: quid reliqui o[mn]es apli & discipu
 li xpi: Et diebus nostris vñ quasi reno
 uata videt religio ch[risti] sustentata ecc[lesi]a
 desia & pctores ad p[er]nam animati nisi
 ex auditu p[re]dicantiu[m]. O verbu[m] dei be
 nedictu[m]: o verbu[m] saluiferu[m]: o p[re]dicatio
 fecundissima: o instrumentu[m] salubre quo
 comoueri possunt m[en]tes dure ad agen
 dum penitentia[m]: & corda oim ad virtu
 tes sectandas. ¶ Tertia utilitas audie
 tius verbu[m] dei d[icitu]r fortificatio. Fortificat
 enim eos qui boni sunt vt in melius p[ro]
 ficiant & p[er]seuerent: ita q[uod] ex verbo dei
 quasi c[on]seruantur & nutriunt: sicut pla
 nta que vt viriditate seruet rigat aq[ua]s.
 Ideo xps ait Mat. iij. Nō in solo pa
 ne viuit hō: sed in o[mn]i d[omi]no q[uo]d procedit
 de ore dei. ¶ Quarta utilitas d[icitu]r delecta
 tio. delectat etenim verbum dei & recreat
 sp[iritu]aliter audientes. nā ois aia bona letā
 ter audit magnalia summi imparois
 celoru[m]: & q[ui]cu[m]q[ue] aliquē diligit de ip[s]o li
 benter loquit[ur] & libet[er] audit bene de il
 lo loquētes. Sic q[ui] deū amant & ex ip[s]o
 sunt: verba ei[us] audiūt vt d[icitu]r Job. viij. c.
 Et maria magdalene que dilexit multu[m]
 Luc. viij. saturari nō poterat audiendo
 verba melliflua xpi iesu Luc. x. ¶ Quin
 ta utilitas d[icitu]r exēplatio. Prebēt namq[ue] au
 dientes verbu[m] dei exēplā bonuz p[ro]
 priis suis. nā sepe p[er]tingit vt hi q[ui] infime
 sunt p[er]ditiois vidētes viros graues: vt
 puta religiosos viros doctos: nobiles &
 honestos ciues ad p[re]dicationē cōfluere
 animent[ur] & ipsi ad eā audiendā diligen
 ter. Ergo vt finē huic sermōni faciā cur
 tā grātia tāq[ue] mirifica sint p[ri]uilegia
 verbi diuini oēs aduoco: cūctos inuito:
 singulisq[ue] clamo. Venite & audite vt au
 diendo verbum dei acquirere possitis
 eius gratiā, & deinde peruenire ad bea
 tam gloriā in qua xps benedictus viuit
 & regnat in secula seculorū. Amen.
 ¶ Feria. scda post dñicaz in sexagesima
 de d[omi]no dei & ei[us] audicione. Sermo .ix.

In corde bono

& optimo audientes verbu[m]
 retinet & fructu[m] offerunt
 in patientia. Verba sunt
 xpi iesu saluatoris origi
 naliter Lu. viij. Quis multa dicta sunt
 in superiori sermōe de p[re]dicato verbo
 dei: restāt tñ adhuc de eius audicione
 aliqua disserēda. Opus em̄ est cōfuta
 re illos qui vel audire respunt: vel ne
 gligenter audiunt: aut audientes non
 custodiūt verbum: & reuera satis sup[er]
 est hec cōfabulatio vt inducant hoies
 ad audiendum verbum diuinum cum
 affectu & utilitate salutis sue. Nam nō
 desunt diaboli tentamenta ad remouē
 das m[en]tes ab auditu sp[iritu]alis doctrine:
 cū ipsa sit quasi sagitta vulnerans astu
 tiam eius. Idcirco de audicione verbi
 dei dicere volentes: notabimus in hoc
 sermone p[ri]ncipaliter tria mysteria de
 claranda.

Primum d[icitu]r: inductio.

Secōm modificatio.

Tertium obligatio.

Qualiter omnes inducuntur ad au
 diendum verbum dei a scriptura: a na
 tura: & ab exēplis. Caplin. f.

Primum mysterium declarādū
 de audicione verbi dei d[icitu]r in
 ductio. Ad illud etenim audie
 dū inducimur propter tria.

Primo p[ro]pter naturam.

Secō p[ro]pter scripturam.

Tertio p[ro]pter exēpla.

Primo inducimur vt libenter audia
 mus verbum dei ab ipsa natura. Nam
 vt Gene. ad Lucl. ait: Docibiles natu
 ra nos edidit. Et h[ic]m Ciceronem in sua
 rhetorica. Is docibilis est q[ui] vult attere
 audire. Et vt idē Cicero in li. q[uo]d. tuscul.
 ait: Inest m[en]tibus n[ost]ris insatiabilis q[ui]
 dam cupiditas veri vidēdi. Qd in. f. de
 offi. cōfirmat di. Oēs trahimur & ducimur
 ad cognitionis & scie cupiditates:
 in qua excellere pulcherr[im]e putamus. Et
 hociptum Arist. explicauit in. f. Meta.

Inquiens: Oēs hoies natura scire desit-
derāt. et in. iij. Ethic. et in. ix. parte pbleu-
matū asserēs. Ad discere q̄dē facile et de-
lectabile natura oibus est. Lux ergo q̄
si incredibilis sit numerus ignorātium
viā dñi: et p̄dicatores illā doceant: natu-
ra ipsa mouere dy oim aīos ad illos au-
diendū. Nec valet quorūdā de se sup̄ba
p̄sumptio: q̄ se credunt oīa scire: qm̄ vt
ait sapiēs Prouer. s. Audiēs sapiēs sa-
pientior erit. Quinimo nullus est adeo
peritus q̄ peritior fieri nō possit. Vnde
Lact. de ira dei. de Socrate ait: Socrate-
tes cū esset oīum phoz. doctissimus: vt
ceteroz argueret inscitiam q̄ se aliqd te-
nere arbitrabant: ait se nihil scire nisi
vnu: q̄ nihil sciret. Et Mercurius tri-
megistus p̄s maximus dicebat: Mas-
kima pars eorum q̄ scimus est minima
pars eoz q̄ ignoramus. Jō notāda val-
de sunt Viero. verba q̄ ad palmachiu
et oceanum ita scribit: Dū essem iuue-
nis nimio feruebā amore discēdi: nec iu-
rta quorūdā p̄sumptionē ipse me docui
Apollinarē audiui Antiochie frequen-
ter et colutiā canis spargebat capur: et
magistrū potius q̄ discipulū docebat.
Perrexi tñ Alexandria: audiui Didimū
in multis ei gr̄as ago: q̄ qd̄ nesciui di-
dicī: qd̄ sciebā illo docēre nō pdidi. Pu-
tabāt me hoies finē fecisse discēdi. Ne-
ni rursus hierosolymāt bethleē: quo la-
bore: quo precio Baraniā nocturnū har-
bui p̄ceptorē. Timebat em̄ iudeos: et al-
terum mihi exhibebat Nicodemus. hec
ille. Si itaq̄ tātus doctor luce seie pre-
ditus audire: vt addisceret nō erubescē-
bat: qua p̄sumptio illa est eoz qui vel
ignorātes: vel parū docti sunt: dicentiū
se p̄dicationē nō velle audire: q̄ illa nō
egent. Propter tales vtiq̄ Sene. li. de
tranquillitate animi ait: Puto multos
ad sapientiā venire potuisse: si non pu-
tassent se puenisse. Secdo inducimur vt
p̄mpte audiam⁹ verbū dei ab ipsa scri-
ptura. Edcorādāt quippe voces oim scri-
pturarū nedū diuinarū: verū etiā et mo-
raliū phoz: q̄ vnuq̄sq̄ sollicitus esse

debet ad discēdū. Vñ Arist. s. Ethic. ait:
Qui neq̄ ipse intelligit: neq̄ aliū audi-
ens in aīo ponit: hic inutilis natus est.
Et Macrobius. lib. ij. saturnaliū. Sine
doctrina vita est quasi mortis imago. et
Zul. li. ij. q. tus. Et ager q̄uis fertilis: si
ne cultura fructuosus esse nō pōt sic si-
ne doctrina oīus. Et idē li. s. de oratore
Nō ignoto ea q̄ bona sunt meliora fieri
posse doctrina. Et iuriscōsultus. ff. de si-
deicōmis. li. l. apud Julianū. inq̄t: Lupa-
ditas discēdi est optima rō viuēdi. Vñ
de Julianus dixisse fert. Et si alterū pe-
dem in sepulcro haberē: adhuc discere
quid vellē. Vnde est q̄ etiā sapiēs Eccl̄
vj. ait: Si inclinaueris aurē tuā excipis
es doctrinā: et si dilexeris audire sapiēs
eris: et iō puerb. xij. Qui diligit discipli-
nam diligit sciām. et puer. xvij. Qui eui-
tat discere incidet in mala. et puer. xix.
Suscipe disciplinā vt sis sapiēs in no-
uissimis tuis. et xxj. ibidē. Inclina aus-
tem tuā et audi verba sapientū. Sunt et
alie h̄mōi scripturarū voces quasi innu-
merabiles hortātes hoies vt prompro
aīo audire velint verba doctoz et sapiē-
tium: vt et ipsi p̄ exercitiū discipline do-
cti euadere possint. Tertio inducimur
ad audiēdū eos q̄ docēt h̄i b̄tēq̄ viues-
re ab exēptis. Scribit em̄ Valerius ma-
xim⁹ li. viij. Rub. de studio et industria.
qd̄ etiā refert Zull⁹ lib. de senectute. q̄
Solō p̄s significauit verbis se quo-
tidie senescentē aliqd discere. Sup̄mo
ho die vite assistentibus amicis: qd̄aq̄
inter se cōferētibus satis iā p̄sum ca-
put erexit: interrogatusq̄ quapropter
id fecisset: respōdit: vt cū istud q̄cqd̄ est
de quo disputatis p̄cepero moriar. Et et
Viero. ad paulinū iducit multoz phoz
rum exēpla q̄ auuiditate discēdi nullum
timuerūt laborē. Legimus inquit in ve-
teribus historijs quosdā lustrasse puin-
cias: nouos adisse p̄p̄os: maria trāsis-
se: vt eos quos ex libris nouerāt coram
quoq̄ viderent. Sic Pythagoras mē-
phiticos vates. sic Plato egyptū. et Ar-
chita tarentinū: eāq̄ oīa italie q̄ quos

Feria.II.in sexagesima.

nam magna grecia dicebat laboriosissi-
me peragravit: vt q̄ Athenis magister
erat ⁊ potens: cuiusq̄ doctrinas Acha-
demie gymnasia p̄sonabāt: fieret p̄re-
grinus atq̄ discipulus: mallēs aliena
verecūde discere q̄ sua impudēter inge-
rere. Deniq̄ cum lras quasi toto fugie-
tes orbe p̄sequit: captus a pyratis ⁊ ve-
nundatus tyrāno crudelissimo paruit
ductus captiuus vinc̄tus ⁊ seruus: tñ
q̄ p̄bs maior emēte se fuit ad Titum li-
uiū lacteo eloquētie fonte manantē de
vltimis hispanie galliarumq̄ finibus
quosdā venisse nobiles legim⁹: ⁊ quos
ad sui cōtēplationē Roma nō traxerat
vnius hoīs fama p̄duxit. Habuit illa
etas inauditum oībus seculis celebri-
tūq̄ miraculū: vt vrbē tātam ingressi
aliud extra vrbē quererēt. Apollonius
sive ille magnus vt vulgus loquit: sive
p̄bus vt pythagouici tradunt: intravit
p̄ersas: p̄transiuit caucasum: albanos:
scythas: massagetas: opulentissima in-
die regna penetravit: ⁊ ad extremuz la-
tissimo Phison amne trāsmisso: puenit
ad brachmanas: vt Hyarcam ī throno
sedentē aureo: ⁊ de tantali fonte potā-
tem inter paucos discipulos: de natura
de motibus ac de cursu dierū ⁊ syderuz
audiret doctē. Inde p̄ belamitas ba-
bylonios: chaldeos: medos: assyrios:
parthos: syros: phenices: arabes: pale-
stinos: reuersus ad alexādrinā p̄xit ad
ethiopiā: vt gymnosophistas: ⁊ famo-
sissimas solis mēsam videret in sabulo.
Inuenit vir ille vbiq̄ qd̄ disceret ⁊ sem-
per p̄ficiēs: semp̄ se melior fieret. Scri-
psit sup̄ hoc plenissime octo voluminib⁹
bus Philostratus. hec ille. Et idē Vie-
ro. ad Nepotianū cōmēdās sapiētie stu-
diū ait de demosthene: Sapiēs vir ille
grecie. Demosthenes cū expletis cētum
septē annis se mori cerneret: dixisse ferē
se dolere q̄ tūc egredere e vita cū sape-
re cepisset. Dis igit̄ exēplis dānari pōt
temeritas illoz q̄ se existimāt oīa scire:
oīa sapere: oīa deniq̄ intelligere. Quo-
fit̄ p̄dicatores doctos nō solū audis-

re reculent: verūctiā ⁊ p̄cipiēdant se-
pe ⁊ aspernēt. Ex dictis tñ clarissime cō-
stat nil vnicuiq̄ tantū conuenire posse
quātū audire disciplinā ⁊ eruditiones.
Nā ex eius auditu fructū nō mediores
suscipiūt viri ⁊ mulieres: senes ⁊ par-
uuli: boni ⁊ mali: docti pariter ⁊ indocti.
¶ Q̄ verbū dei est audiēdū cū sollicitu-
dine deuotione ⁊ humilitate. Cap. ij.

Ecūdū mysteriū cōtēplādū
dī modificatio: in quo apri-
re licet qualiter verbū dei sit
ab oībus audiendū: vt in oī-
bus seruet̄ ordo debitus et
mēsurā. Et ad hoc intelligendū dico q̄
verbū dei debet audiri tripliciter.

Primo sollicitē.

Secūdo deuote.

Tertio humiliter.

¶ Primo verbū dei est audiēdū sollici-
te vt q̄ fructū eius habere cupit: conf̄
a principio interesse sermōni. nam sunt
nōnulli q̄ ad p̄dicationē cōstāt: sed tñ
ob pigritiā ⁊ somnolentiā raro integraz
illā audiūt. Alij hō avaricia victi: dieb⁹
ferialibus nolūt p̄dicationes audire: ni-
mentes amittere t̄ps ⁊ lucra. Quibus
ego dico q̄ nō bñ faciūt: qm̄ si audirēt
quinquaginta p̄dicationes nō expēdes-
retur in illis audiēdis triū dierum spa-
ciū. Et tñ maius esset lucrū aie qd̄ inde
euenire posset: q̄ lucrū oīm tēporaliuz
bonoz. Sed si aliquis tāta necessitate
cōstringeret q̄ nisi laborādo victū acq̄-
rere nō posset: tūc illū ad audiēdū ver-
bum dei nō cōpellerēt: qm̄ vt ait Arist.
ij. topicoz. Melius est philosopari
q̄ ditari: sed nō indigenti necessarijs.
¶ Secūdo est audiēdū verbū dei deuote. Et
hoc dico aut p̄pter eos q̄ in p̄dicatione
ne dormiunt: aut p̄pter illos q̄ inter se
cōfabulant: aut p̄pter alios q̄ deambu-
lando cū suo strepitu ⁊ irreuerētia p̄di-
catorē ipsum ⁊ audiētes turbāt: aut p̄-
pter lasciuos ⁊ vanos iuuenes: leuelq̄
mulierculas: qui dū p̄dicatur mutuo
se se iocando: cōcupiscēdo: ridendoq̄ cō-
spiciunt: in quibus nulla est cōpūctio:

Nulla fides: nulla religio. Et p his om
nibus facit illud dictu Aug. s. q. s. c. In
terrogo. sic dicit: Vos fratres vel soror
res dicite mihi: quid plus esse videt cor
pus xpi an verbu xpi? Si ve vultis re
spodere hoc dicere debetis: qd no sit mi
nus verbum dei qd corpus xpi. Et ideo
quanta sollicitudine observam: qm nos
bis corpus xpi ministras: vt nihil ex ip
so de manibus nostris in terras cadat:
tanta sollicitudine observemus ne ver
bu dñi qd nobis erogaf duz aliud aut
cogitamus aut loquimur: de corde pu
ro pereat: qd no minus reus erit qd ver
bu dei negliget audierit qd ille qd cor
pus xpi sua negligentia in terra cadere
pmiserit. Archi. no sup hoc. c. dicit: qd
cōparatio corporis chusti r verbi predi
cati non fit respectu dignitatis r excel
lentie: sed respectu efficacie: qm non mi
nozem efficaciam cōsequitur qui cū de
votione audit verbum dei: qd qui cū re
uerentia suscipit corpus xpi. Un glo. su
per dicto verbo di. Verbum. i. predica
tio que plures cōvertit: r plus facit cō
pungi hoīem ita vt oīa pctā per eā tol
latur. Sed per corpus xpi tollunt ves
tialia: vt de cōse. dist. ij. iteratur. Ter
tio est audiendum verbum dei humili
ter. Consistit aut humilitas in audito
re vt bene interpretet: r in bonā partes
suscipiat ea que predicantur. Nam repe
riuntur r quidem plurimi qui vellent
oīa sm appetitū suū dīcī: nec cogitant
qd in predicatione satisfaciendū est tot
varietatibus psonar. Alij aut si nō sen
tiunt euāgelij textū de verbo ad verbū
explicari statim detrahunt: murmurāt:
arguunt di. xpm misisse aplos ad predi
candum euāgelium. Et tñ quicquid re
ducitur ad dei r proximi charitatem: qd
quid inducit hoīes ad deum colendū:
timendū: r diligendū: quicquid deniqz
iplos a vitijs retrahit r ad virtutes ho
ratur: recte euāgelium dicitur: Unde
Diero. i. ep̄la ad Gal. scribit illud qd po
nif. s. q. s. c. Archi. Archiō r Basili
dica r cetera hereticor secte nō habēt

dei euāgelij: qd nō habēt sp̄m sc̄m s̄a
ne quo humanū fit euāgelium qd do
cetur. Nec putemus in verbis scriptur
rarum esse euāgelium: sed in sensu nō
in superficie: sed in medulla: non in ser
monum folijs: sed in radice rōnis. hec
ibi. Nōnulli in sup egre ferūt si qñqz vi
tia reprehendantur: eo qd r ipsi viciōsi
sunt nec de suis vitijs corrigi patiunt.
Pro qbus est illa Diero. Inia ad Nepo
tianū. Nemines specialiter meus sermo
pulsavit. Generalis de vitijs disputatio
est. Qui mihi pus itaqz irasci voluerit:
ipse de se qd talis sit cōfitebit. hec ille.
Lōdudo igit dicēdo oībus illud Jac. s.
In māfuetudine suscipite infatū verbū
qd pōt saluare aīas vestras.

Qd obligant hoīes p loco r tpe audi
re verbum dei r memoriter retinere ac
operare implere. Caplm. iij.

Tertiu mysteriū declarandū
de obligatio. Obligant siqz
de hoīes circa auditiōē ver
bi dei maxime ad tria,

Primo ad illud audiendū,

Secundo ad retinendum,

Tertio ad faciendū.

Primo obligant hoīes ad verbū dei
audiendū. Qd accipi pōt: tum qd vnus
quisqz suā salutē desiderare debet: quā
assequi pōt verbo dei mediāte. tum qd
ad hoc inducit scriptura vt luperi⁹ vis
sum est. Sed queri pōt cur non p̄cepit
ecclia audiri diuinū v̄bū ita exp̄sse sicut
r missas: cū tāte vtilitatis sit audire p̄
dicationes. Et dicim⁹: qd hoc fit ppter
tria. Primo propter obligationem cu
ratorum. Secundo propter paucitates
predicatorum. Tertio propter incommo
ditatem populorum. Prima ratio est p
pter obligationem curatorum. Nam q
curā animarū habet: tenetur suo popu
lo predicare: sicut ps in. c. superius alle
gato in sermone p̄cedenti inter cetera:
de officio iudi. ordi. r. xxvj. di. c. Qui
ecclesiasticis. s. ecce. r. xvj. q. s. c. Ad ius
mus. s. ecce. Si ergo prelati obligant
suo p̄p̄o p̄dicare: ergo populi p̄ loco r

Feria. III. in septuagesima.

tempore pdicationes debent audire. **Uñ** de ple. di. j. c. Sacerdore. dr: Sacerdore verbū in ecclia faciēte: si quis egressus fuerit de auditorio excoicet. **Et** in. c. oēs fideles. dr: Oēs fideles q̄ cōueniunt in solēnitatib⁹ sacris ad ecclia: et scripturas ap'oz et euangeliz audiat. Scdo nō obligauit ecclia ad audiēdū verbū dei determinate sicut ad audiēdū missas ppter paucitatē et raritatē pdicatoz: q̄ rari sunt q̄ predicent: et multi q̄ celebrāt missas. Tertia rō est ppter incoōditatē populoz. Nā multi sunt rurales et in mōtib⁹ habitates et ī alijs locis qb⁹ difficile esset sic audire pdicationes sicut et missas. Nō tñ excusant hmōi p loco et tpe ad dūcere p aliquā viā que sunt hñ statū suum eis necessaria ad salutem. Scdo obligant hoies ad verbū dei retinēdū. Debet nāq̄ vnusquisq̄ facere qd̄ in se est: vt si nō oīa que pdicant saltem alijs qua memoriter teneat. Ad qd̄ multum prodesse pōt domestica cōfabulatio et cōmunicatio cōuoz et filijs aut amicis de his que pdicata sunt. Tertio obligātur hoies ad verbū dei faciendū. Nam vt dr Lu. xj. Beati q̄ audiunt v̄bū dei et custodiunt illud. et Mat. vij. xps intulit. Oīs qui audit verba mea et facit ea: assimilabit viro sapiēti q̄ edificauit domū suā supra firmā petra. Et descēdit pluuia et venerūt flumina et flauerūt vēti: et irruerūt in domū illā et nō cecidit. Fundata em̄ erat supra firmā petram. Et oīs qui audit verba mea et non facit ea: similis est viro stulto q̄ edificat domū suā supra arenā. Et descendit pluuia et venerūt flumina: et flauerūt vēti: et irruerūt in domū illā et cecidit et fuit ruina eius magna. Hinc etiā et Jacob⁹ j. c. ait: Estote fortes verbi et nō auditores tñ fallentes vosmetipsos: q̄ si q̄s au litor: est verbi et nō factor: hic cōparabit viro p̄siderati vultū natiuitatis sue ī speculo. Cōsiderauit em̄ se et abiit: et statim oblitus est qualis fuerit. Ergo seruētur oīa que tacta sunt de auditio

ne verbi dei: vt sit semē cadēs in bonā terrā: nō sec⁹ viā: nō supra petra: nec in ter spinas: afferēs fructū pur saluator benignus in lectione euangelica expli cauit: quā et pposuit p similitudinē loquens: indeq̄ illam exposuit sicut p̄t in textu: sapiēter pcludēs. Qd̄ q̄ bono corde deuoraḡ mēte dei verbū audiūt fructū in presenti suscipiūt grē: et in futuro perennis glorie: in qua xps saluator oīm sedet ad dexterā patris cū quo viuūt et regnat in secula seculoz. Amē. **Feria tertia post dominicā in serage sima de seueritate diuine iusticie que mouere debet peccatorem ad penitentiam.** Sermo. x.

Eddet vnicū

q̄ hñ opera sua. Dñi nri iesu xpi v̄ba sunt ista oīs ginaliter Mat. xvj. Letatur plurimi ī malis suis: neq̄ de illis penitētiam agere villo pacto pponūt: qm̄ nō arbitrant deū peccatoz suoz vltorē. Quinimo falso sibi blandiunt et persuadēt: nullā post hāc vitā obstinatis peccōibus penā a iusto iudice fore paratā. Quo fit vt indies deteriores fiant: et ad vitia quelibet sine timore labant. Quapropter in presenti sermone aliqua de diuine iusticie seueritate dicere statui: vt per eius tremendā p̄siderationē dura peccōz corda mollescant: quib⁹ ostēdem⁹ q̄ seue si se nō corexerint punient a deo qm̄ ipse vt v̄ba pposita dicūt: reddet vnicūq̄ hñ opa sua. bonis. s. gaudia paradisi: et malis gehēne cruciatū. In qb⁹ v̄bis de diuine iusticie seueritate tria myste ria sunt consideranda.

Primum dicitur punitio.

Secundum restrictio.

Tertium permissio.

Qualiter de⁹ punit malos post hāc vitam si se non corexerint contra eos qui dicunt non esse aliud malum neq̄ bonū q̄ illud quod experimur in presenti. Capitulum. s.